

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

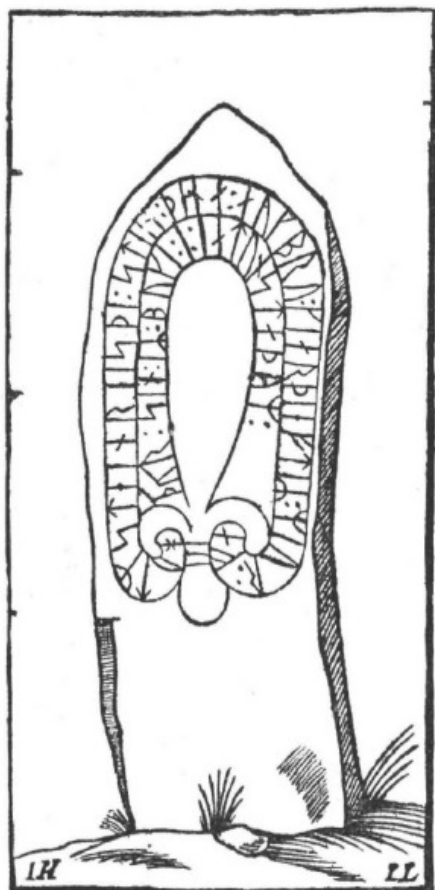
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

132. Heda kyrka, Lysings hd.

Pl. XLIII. Fig. 1.

Litteratur: B. 918; L. 1194; W. 201; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 615; P. A. Säve, *ATS. I*, s. 117; *Reseberättelse*; C. F. Nordenskjöld, *Reseberättelse* 1873, II, s. 26, teckning; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 1, teckn.

B. 918.

Runstenen sitter inmurad i kyrkans östra yttervägg på norra sidan om koret, 170 cm från marken. Den stod förr på kyrkogården, men var inmurad redan vid P. A. Säves besök 1861.

Ämnet är granit. Höjden är 1,84 m, bredden nedtill tangerande det nedersta av slingorna 65 cm. Den yttre slingans bredd är 11—12 cm, den inre slingans bredd 8—9 cm. Ristningen är mycket tydlig.

Mellan **bru** och **kiarpi** finnes intet skiljetecken. Uti **miur** är vänstra bistaven i **m** böjd som i Φ men skild från stavens topp, den högra har normal form liksom **m** i **hulmstein** och **iatunstaþum**. Måhända finnes prick uti **u** i **buki** om än föga utpräglad.

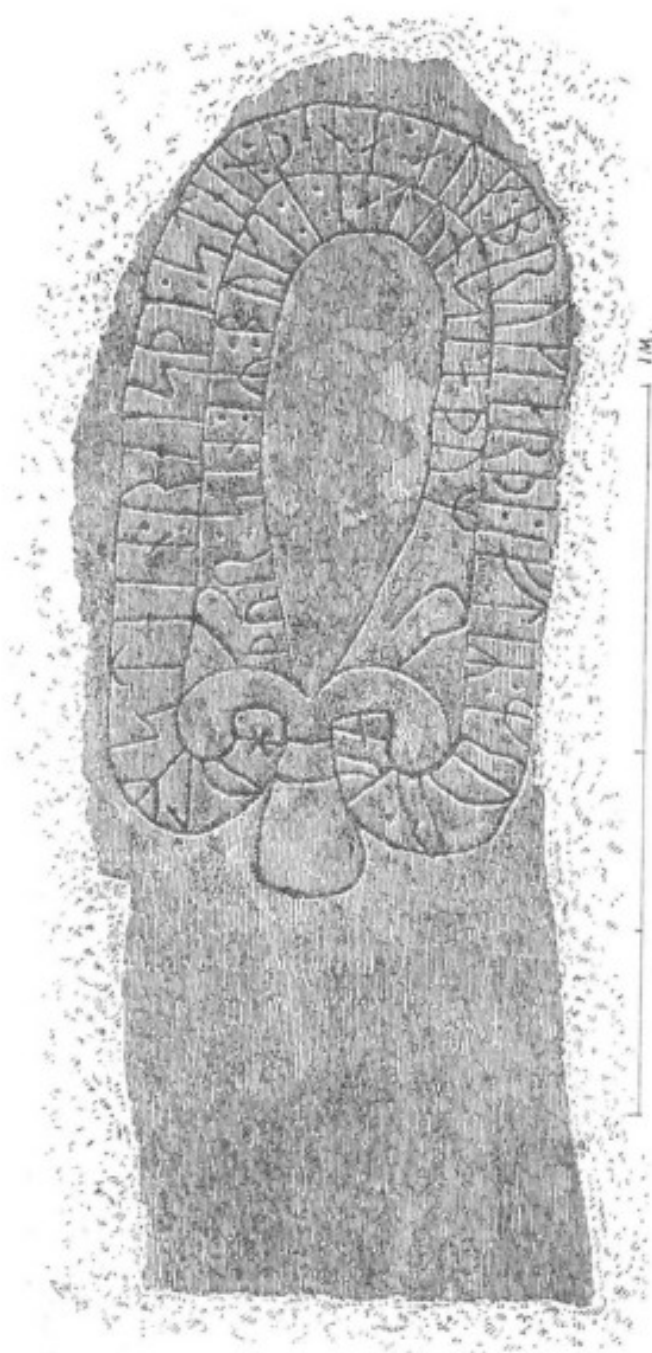
Inskriften är följande:

hulmstein : reispi : stein : þena : auk : bru kiarpi : eftir : miur : fapur : sin : ir : buki : i : iatunstaþum :

Svårighet vid uppfattningen gör här endast namnet **miur**, som annars icke är känt. Då detta ord har *-r* kvar i ack. sing. och är ristat med **r**, icke med **R**, kan det icke höra till adj. isl. *mjór*, fsv. *mio* 'smal', som har *-r* blott i nom. sing. mask. Det måste då höra till fsv. *myr* (*myyr*) f. 'myra' och är alltså att uppfatta som ett tillnamn, till denna person eller ett äldre släktled.

Översättning: Holmsten reste denna sten och gjorde bro efter Myr (Myra), sin fader, som bodde i Jättingsstad.

Jättingstad ligger c. 2 km söder om Heda kyrka, och C. F. Nordenskjöld förmodar, att sannolikt bron över »Disan» mellan Heda och Tjugby är åsyftad.

1. Ög. 132. Heda.